

Mál nr. 34/2018**M og
váttryggingafélagið V vegna ábyrgðartryggingar X.****Skaðabótaábyrgð vegna vinnuslysa 15. ágúst og 15. nóvember 2015.****Gögn.**

Málskot málskotsaðila, móttekið 30.1.2018, ásamt fylgiskjöllum.

Bréf V, dags. 21.2.2018, ásamt tölvupósti X dags. 19.9.2017 ásamt gögnum.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi slasast tvisvar við vinnu sína hjá X, annars vegar hafi hún hrasað í veitingasal hinn 15. ágúst 2015 og hins vegar í eldhúsi 15. nóvember 2015. Í báðum tilvikum lýsir M aðstæðum þannig að skúringar hafi verið í gangi og hún hafi runnið í bleytu vegna þeirra.

M telur að leggja eigi hennar til grundvallar hennar lýsingu á málsatvikum og að slys hennar megi rekja til þess að aðstæður á vinnustaðnum hafi ekki verið í samræmi við fyrirmæli laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum. Sérstaklega er vísað til skyldna vinnuveitanda um að tryggja öryggi á vinnustöðum og gera áhættumat og að verklag við þrif hafi ekki verið í samræmi við það.

V vísar til þess að frásögn M fái ekki stöð í frásögnum samstarfsmanna hennar á vinnustaðnum um að hún hafi runnið í bleytu. V telur einnig að þó svo hafi verið beri M sönnunarbyrði um að aðstæður hafi verið óforsvaranlegar á vinnustaðnum eða að gáleysi samstarfsmanna hafi leitt til tjóns hennar. V telur að slík sönnun hafi ekki tekist þar sem aðstæður á vinnustað hafi verið í samræmi við öryggisfyrirmæli, ekki sé sýnt fram á að sérstakar merkingar hafi verið nauðsynlegar eða að gáleysi starfsmanna hafi leitt til slysa M.

Álit.

Ágreiningur málsins lýtur að því hvort aðstæður á vinnustað M hafi verið með þeim hætti að þær hafi farið í bága við fyrirmæli laga og reglna um öryggi á vinnustöðum eða að verklag við þrif hafi verið þannig að meta verði samstarfsmönnum M eða yfirmönnum til gáleysis að hafa látið það viðgangast á vinnustaðnum og það hafi leitt til líkamstjóns M í tvígang. Sá sem heldur því fram að annar beri skaðabótaábyrgð á tjóni hans ber sönnunarbyrði um að skilyrði bótaábyrgðar séu uppfyllt. Þegar litið er til gagna málsins verður ekki séð að vinnulag eða aðstæður hafi verið með þeim hætti á vinnustað M að hægt sé að meta nokkrum til sakar. Verður því ekki fallist á að sannað sé að X beri skaðabótaábyrgð á líkamstjóni M, hvorki við fall hennar 15. ágúst 2015, né 15. nóvember 2015.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 13. mars 2018.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.